

ಅದಕ್ಕೆ ರೋಯ್ ಎಂದು ಮುತ್ತಿದ ಗುಂಗಾಡು. ಒಲೆ ಬಳಿ ಒಂದು ಅನ್ನದ ಪಾತ್ರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅಂಟಿದ ಅನ್ನ ಈ ಸ್ವೀಲ್ ಟ್ಯಾಂಕ್‌ನಲ್ಲಾದರು ನೀರಿದೆಯೇ ಎಂದು ಅದರ ನಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿಸಿದ. ಸದ್ಯ, ನೀರು ಬಂದಿತು. ಅನ್ನದ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ಕೆಳಗಿರಿಸಿದ.

ಚುರು ಚುರು ಎನ್ನುವ ಹೊಟ್ಟೆ. ಬೇಗ ಏನಾದರೂ ಸಿಕ್ಕರೆ ತಿನ್ನಬಹುದು ಎಂದು ಡಬ್ಬ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿ ಮುಚ್ಚಳ ತೆಗೆದು ಹಾಕ ತೊಡಗಿದ. ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲಿಗೆ ಹುಣಸೇ ಹಣ್ಣು ಸಿಕ್ಕಿತು.

ಬೆಲ್ಲ್, ಉಪ್ಪು, ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಶೋಧಿಸಿದ. ಕುಟ್ಟುಂಡೆಯ ಕಲ್ಲಿನೇ ಅವನ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಜಲ ಜಲ ಎಂದು ನೀರುಕ್ಕತೊಡಗಿತು. ಬೇಗ ಬೇಗ ಏನಾದರು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಕುಟ್ಟುಂಡೆಯನ್ನ ಚರ ಚರ ಚೀಪ ತೊಡಗಿದ.

ರಂಗಣ್ಣ ಬಂದರೇನು ಗತಿ? ಎಂಬುದೇ ಅವನ ಹಸಿವಿನ ತಾಳದ ಜೆತೆಗೆ ಎದೆ ಧಮರುಗು ಬಾರಿಸ ತೊಡಗಿ ಯಾವ ಉಪಾಯವೂ ಹೊಳೆಯದೆ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲಿಡತೊಡಗಿತು.

ಬಾಗಿಲು ಬಡಿದಾಗ ತೆರೆದ:

‘ನೋಡ್ರೀ ಈ ಚೀಟಿ ರಂಗಣ್ಣ ಕೊಟ್ಟು. ಅವರಿಗೆ ಮಂಡಗದ್ದೇಲಿ ಏನೋ ಜಮೀನು ಕೆಲಸ ಇದೆಯಂತೆ. ಶಾಮಣ್ಣನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗು. ಅಲ್ಲಿ ಅವನ ಭಾವ ಮೈದುನನ ತಮ್ಮ ರಾಜೀವ ಬಂದಿರ್ತಾನೆ. ಅವ್ವ ಬಂದಿದ್ದ ಈ ಚೀಟಿ ಕೊಡು. ಇಲ್ಲಿದ್ದ ನಾನು ಮುಂದಿನ ವಾರ ಬರುವವರೆಗೆ ರಾತ್ರಿ ಹೋಗಿ ನೀನು ಮಲಗು ಎಂದರು.’ ಎಂದ ಹುಡುಗ ಚೀಟಿ ಕೊಟ್ಟ.

‘ಏ ನಾನು ಆಗ್ಲೆ ಬಂದೆ. ನಾನು ಇರ್ತೀನಿ. ನೀನು ತೊಂದ್ರೆ ತಗೋ ಬೇಡ. ಅಲ್ಲೆ ರಾತ್ರಿ ಒಬ್ಬ ಈ ಮನೇಲಿ ಹೇಗೆ ಮಲಗ್ಲೀ? ಅಲ್ಲಿ ನೋಡು ನೀನು ಬರೋದಿದ್ದ ತಗೋ ಈ ಬೀಗದ್ ಕೈ. ಆದ್ರೆ ಮನೆ ಕಡೆ ಜೋಪಾನ. ನಾಳೆ ಏನಾದ್ರೂ ಆದ್ರೆ ನಂಗೊತ್ತಿಲ್ಲ’ ಎಂದ ಪ್ರಕಾಶ್. ಹುಡುಗ ಆಗಲೇ ಕೊಂಚ ರಾತ್ರಿಗೆ ಹೆದರಿದ್ದ. ಅಲ್ಲದೇ ದಿನಾ ಬಂದು ಮನೆ ಕಾಯೋದು ರಗಳೆ. ‘ಆದ್ದರಿಂದ ಬೇಡ. ನೀವೇ ಇರಿ. ನನಗೆ ಬೆಳಗ್ಗೆನೆ ಕಾಲೇಜುದುತ್ತೆ. ಪ್ರಾಕ್ಟಿಕಲ್, ಈ ಸಲ ರ್ಯಾಂಕ್ ಬರದಿದ್ದೆ ಎಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಸೀಟು ಸಿಗಲ್ಲ. ನಾನು ಪಾರಾದೆ... ನೀವೇ ಇದ್ದು ಸರಿಯಾಗಿ ಮನೆ ನೋಡ್ತೊಳಿ. ನಾನು ನನ್ನ ಫ್ರೆಂಡ್ ಜಯಂತ್ ಜೊತೆಗೆ ಕಂಬೈಂಡ್ ಸ್ಟಡಿ ಮಾಡ್ಲೀವಿ’ ಎಂದು ಸೈಕಲ್ ಏರಿದ.

ಚೀಟಿಯಲ್ಲೂ ಅದೇ. ‘ನಾನು ಒಂದು ವಾರ ಮಂಡಗದ್ದೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೀನಿ ಮನೆಕಡೆ ಜೋಪಾನ...’ ಆ ಹಸಿವಿನಲ್ಲಿ ಖಿಡೆ ಕಳಿತು ಎಂದು ಸಮಾಧಾನದ ಶಿಳ್ಳೆ ಹಾಕಿದ.

ಅಡಿಗೆ ಮನೆಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ನೀರು ಕುಡಿದ. ಆರಾಂ ಕುರ್ಚಿ ಸೇರಿದ. ಮಂಪರು ಕವಿಯ ತೊಡಗಿತು.

ನಿದ್ದೆಬಂದು ಎಚ್ಚರಾದಾಗ ಸುತ್ತ ಬೆಳಕನ್ನ ನುಂಗಿದ ಮಸಿ ಮಸಿ ದಟ್ಟ ಕತ್ತಲು. ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಾಗಿರಿದೆ ಎನ್ನಿಸಿ ಚುರು ಚುರು ಎನ್ನುವ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನ ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸಬೇಕು ಎಂದುಕೊಂಡು ಲೈಟ್ ಹಾಕಲು ವರಾಂಡಕ್ಕೆ ಬಂದ. ಲೈಟ್ ಹಾಕಿದ. ಛತ್ ಎಂದು ಬೆಳಕು ಸುತ್ತ ಹರಡಿತು. ಅಲ್ಲೊಂದು ಹೆಣ್ಣು ಇವಳಾರು? ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಳೋ? ಇವಳೇ ಈ ಮನೆ ಕಾಯಲು ಬಂದವಳಿ? ಪೊಲೀಸ್ ಸ್ಟೇಶನ್... ರಂಗಣ್ಣನ ಚೀಟಿ ಹೀಗೆ ನೋರಾರು ಚಿಂತೆಗಳು, ಸಮಾಧಾನಗಳು ಅವನ ಮೇಲೆ ದಾಳಿ ಮಾಡತೊಡಗಿದವು. ಅಲ್ಲಿ ನಾನು ಮುಂಬಾಗಿಲು ಹಾಕುವುದನ್ನು ಮರೆತೆನೇ? ಆ ಹುಡುಗ ಬಂದು ಹೋದ ಮೇಲೆ ಸೀದ ಒಳ ಹೋಗಿ ನಡುವಿನ ಬಾಗಿಲಿಕ್ಕೆ ಮಲಗಿರಬೇಕು. ವರಾಂಡದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಆಕೆಯನ್ನ ಪ್ರಕಾಶ್ ನೋಡಿದ. ಆಕೆ ಮುಂಬಾಗಿಲಿಕ್ಕಿದ್ದಳು. ಅವಳಿಗಿಂತ ಇವನು ಮುಂದಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಕಡೆ ದೀಪ ಬೆಳಗ ತೊಡಗಿದ. ಆಕೆ ಮಾತಾಡದೆ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದಳು.